

தண்ணீரின் மேல் நடத்தல்

[14:22-36]

இந்தப் பாடத்தில், சீஷர்கள் கலிலேயா கடலின் எதிர்புறம் படகில் போகும்படி கூறப்பட்டனர். இயேசுவின் வல்லமை சீஷர்கள் கலங்கிய நேரத்தில் விளங்கப்பண்ணப்பட்டது. அவர் அவர்களிடம் தண்ணீர்மேல் நடந்து வந்து காற்றை அமர்த்தினார்.

இயேசு தனித்திருந்து ஜெபித்தல் (14:22, 23)

²²இயேசு ஜனங்களை அனுப்பிவிடுகையில், தம்முடைய சீஷர்கள் படவில் ஏறி, தமக்கு முன்னே அக்கரைக்குப் போகும்படி அவர்களைத் துரிதப்படுத்தினார்.

²³அவர் ஜனங்களை அனுப்பிவிட்ட பின்பு, தனித்து ஜெபம் பண்ண ஒரு மலையின்மேல் ஏறி, சாயங்காலமானபோது அங்கே தனிமையாயிருந்தார்.

வசனம் 22. ஐயாயிரம் பேரை போஷித்தபின், கூட்டத்தை அனுப்பிவிடுவதில் இயேசு துரிதம் காட்டினார் என்று காணுகிறது. அவர்கள் தம்மைத் தங்களுடைய இராஜாவாக்க முயற்சித்ததைக் குறித்து சிந்தித்தவராக அப்படிச் செய்திருக்கலாம் (யோவான் 6:14, 15). அவருடைய “இராஜ்யம் இவ்வுலகத்துக்குரியதல்ல” என்பதால் (யோவான் 18:36) மாமிசப் பிரகாரமான இராஜ்யத்தில் அமர்ந்து அவர் ஆட்சி செய்யவோ அல்லது அவர்களை யுத்தத்தில் வழிநடத்திச் செல்லவோ அவர் விரும்பவில்லை.

தம்முடைய சீஷர்கள் படவில் ஏறி, தமக்கு முன்னே அக்கரைக்குப் போகும்படி அவர்களைத் துரிதப்படுத்தினார். “துரிதப்படுத்தினார்” (anankazō) என்பது “வலியுறுத்தினார்,” “பலவந்தம் பண்ணினார்,” அல்லது “கட்டாயப்படுத்தினார்” என்கிற வினைச்சொல் அது. இயேசு தமது சீஷர்களை திரளான கூட்டத்தாரின் தேசிய வாத பற்று கொள்ளை கொண்டு போய் விடாதபடி அவர்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு துரிதப்படுத்தி படவில் ஏற்றினார். எவ்வளவுதான் போதித்தாலும், சீஷர்கள் அடிக்கடி இராஜ்யத்தை மாமிசக் கண்ணோட்டத்திலேயே பார்த்தார்கள் (20:20, 21; நடபடிகள் 1:6). எனவே வெகு சலபமாக ஜனங்களால் அவர்கள் மேற்கொள்ளப்பட வாய்ப்பிருந்தது. “அக்கரை” என்பது முன்பு அவர்கள் படகில் பயணிக்க ஏறிய இடத்துக்கு எதிரே (14:13) கடலின் மேற்கு முகமாய் அவர்கள் சேரும் இடத்துக்குப் போகும்படி கூறப்பட்டனர் (14:34).

வசனம் 23. கூடுதலாக, இயேசு ஜனங்களை அனுப்பி விட்டார் ஏனெனில் அவர் தனித்திருந்து ஜெபிக்க விரும்பினார். சவிசேஷப் புத்தகங்களில் குறைந்தபட்சம் பதினைந்து இடங்களில் இயேசு ஜெபம் பண்ணினதாகக்

குறிப்பிடுகின்றன, ஆகிலும் அவைகளில் இரண்டு மட்டுமே மத்தேயு புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இங்கே குறிப்பிடுவது ஒன்று, மற்றொன்று கெத்செமனேயில் ஜெபித்தது (26:36-44). இச்சம்பவத்தில் அவர் மலையின்மேல் ஏறினார் அல்லது “பர்வதத்தின்மேல்” ஏறி ஜெபிக்கப்போனார். மலை அல்லது பர்வதம் (மலைப்பகுதி) போன்ற வார்த்தைகளெல்லாம் மத்தேயுவில் அதிகமாக இடம் பெற்றுள்ளன (4:8, 5:1; 15:29; 17:1, 9; 21:1; 24:3; 26:30; 28:16). எவ்வளவு நேரம் இயேசு ஜெபம் பண்ணினார் என்று உறுதியாகத் தெரியவில்லை. அவர் மாலையிலே ஜெபிக்கத்துவங்கினார், அநேகமாக சூரிய அஸ்தமனத்துக்குப் பிறகு துவங்கியிருக்கலாம். கடல்மேல் நடந்து சீஷர்களிடத்தில் அவர் போய் சேர்ந்தபொழுது, அது “இரவில் நான்காம் ஜாமமாக இருந்தது,” அது காலை 3.00 மணிக்குப் பின்னதாக இருந்திருக்கலாம் (14:25). இதிலிருந்து நீண்ட நேரம் ஜெபித்து விட்டு அவர் சென்றார் என்பது தெளிவு, ஆகிலும் இயேசு ஒரு முறையாகிலும் இரவு முழுவதும் ஜெபித்திருக்கிறார் (லூக்கா 6:12).

இயேசு தண்ணீர்மேல் நடத்தல் (14:24-27)

²⁴அதற்குள்ளாகப் படவு நடுக்கடலிலே சேர்ந்து, எதிர்க்காற்றாயிருந்தபடியால் அலைகளினால் அலைவுபட்டது.

²⁵இரவின் நாலாம் ஜாமத்திலே, இயேசு கடலின்மேல் நடந்து, அவர்களிடத்திற்கு வந்தார்.

²⁶அவர் கடலின்மேல் நடக்கிறதைச் சீஷர்கள் கண்டு, கலக்கமடைந்து, ஆவேசம் என்று சொல்லி, பயத்தினால் அலறினார்கள்.

²⁷உடனே இயேசு அவர்களுடனே பேசி: திடன் கொள்ளுங்கள், நான்தான், பயப்படாதிருங்கள் என்றார்.

வசனம் 24. இயேசு மலையிலிருந்து இறங்கின போது, படவு நடுக்கடலிலே சேர்ந்திருந்தது. இங்கு கிரேக்க வசனப் பகுதியின்படி “வெகு தொலைவு” எனக் குறிக்கும் விதமாக “அநேக ஸ்தாதிசுளுக்கப்பால்” சேர்ந்திருந்ததாகச் சொல்லுகிறது. ஒரு ஸ்தாதி என்பது கிரேக்க - ரோம அளவுப்படி 607 அடி. யோவான் சவிசேஷம் இன்னும் குறிப்பாக, சீஷர்கள் படவிலே “இருபத்தைந்து அல்லது முப்பது ஸ்தாதியை” கடந்து வந்திருந்தனர், அதாவது, “மூன்று அல்லது நான்கு மைல்” தொலைவைக் கடந்து வந்தனர் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது (யோவான் 6:19). “படவு நடுக்கடலிலே சேர்ந்திருந்தது” என்று மாற்கு குறிப்பிடுகிறார் (மாற்கு 6:47).¹ சொல்லப்படுகிற விதம் இயேசு ஆழமற்ற பகுதியிலோ அல்லது மணல் திட்டான பகுதியிலோ கடற்கரையிலோ நடந்தார் என்ற சந்தேகத்தை நீக்குகிறது.

படவிலே இருந்த சீஷர்கள் பலமாய் அடித்தக் காற்றையும் கடலையும் கண்டு அலைக்கழிக்கப்பட்டார்கள். கிரேக்க வார்த்தை வினைச் சொல்லாக “அலைவு பட்டது” (basanizō) என்பது “தாங்க முடியாத வதைக்குட்படுத்தப்படுதல்” அல்லது “இடைவிடா தொல்லைக்கு ஆளாகுதலைக்” குறிக்கும்; அது பெரிய உபத்திரவத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது (காண்க 8:6ன் விளக்கவுரை). எதிர் காற்றாயிருந்தது, என்பது அவர்கள் படவை மிகவும் பலங்கொடுத்து, தாங்கள் போகும் திசைக்கு மாறுபட்டு போகச்

செய்தபடி, நடத்தினார்கள். சீஷர்கள் அதைக் கட்டுப்படுத்த தண்டு வலித்தல் மூலமே செயல்பட முடிந்தது, மாற்கு 6:48ல் “அவர்கள் தண்டு வலிக்கிறதில் வருத்தப்பட்டார்கள்” என்று சொல்லுகிறது. அலைகளை எதிர்த்து அவர்கள் போராடிப் பார்த்தார்கள், ஆனால் பிரயோஜனப் படவில்லை.

வசனம் 25. அவர்களுடைய உபத்திரவ நேரத்தில் இயேசு தமது சீஷர்களை கைவிடவில்லை. இரவின் நாலாம் ஜாமத்திலே, இயேசு கடலின்மேல் நடந்து, அவர்களிடத்திற்கு வந்தார். “கடலின் மேல் நடப்பதன்,” மூலம், இயேசு மீண்டும் ஒரு முறை தண்ணீரின்மேல் தமக்குள்ள அதிகாரத்தை விளங்கப்பண்ணி, அவர் தேவனுடைய தெய்வீகக் குமாரன் என்று உறுதிப்படுத்தினார் (காண்க 8:26, 27 ற்கான விளக்கவுரை).

“நான்காம் ஜாமம்” என்பது ஏறத்தாழ ஒரு இரவு முழுவதும் கடலிலே இருந்துள்ளனர் என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது. ரோமர்கள் இரவை நான்கு ஜாமங்களாக பகுத்திருந்தனர்,² அதன் நோக்கம் ஊடுருவும் சத்துருக்களைக் குறித்து எச்சரிக்கையடையவும் சிறைக் கைதிகள் தப்பிவிடாத படிக்காக்கவும் போர்ச் சேவகர்களை நியமித்துக் கண்காணிக்கும் நோக்கத்தில் அப்படி பிரிக்கப்பட்டது. “ஜாமம்” என்பற்கு கிரேக்க வார்த்தை மொழிபெயர்ப்பு (phulakē) “காவல்” என்று மற்ற வசனப்பகுதிகளில் குறிப்பிடப்படுகிறது (காண்க 5:25; 14:3, 10). முதல் ஜாமம் மாலை 6.00 p. m. முதல் 9.00 p. m. வரை, இரண்டாம் ஜாமம் மாலை 9.00 p. m. முதல் 12.00 a. m. வரை, மூன்றாம் ஜாமம் காலை 12.00 a. m. முதல் 3.00 a. m. வரை, நான்காம் ஜாமம் 3.00 a. m. முதல் 6.00 a. m. வரை.

வசனம் 26. ஏற்கனவே பயந்துபோயிருந்த சீஷர்கள் இயேசு தங்களை நோக்கி தண்ணீரின் மேல் நடந்து வருவதைக் கண்டபோது, அவர்கள் இன்னும் அதிகமாய் பயந்து கலங்கினார்கள். மாற்கு கூர்மையான ஒரு குறிப்பைக் கொடுக்கிறார் “அவர்களை கடந்து போகிறவரைப்போல் காணப்பட்டார்” (மாற்கு 6:48). சீஷர்கள் ஆவேசம் என்றுச் சொல்லி பயத்தினால் அலறினார்கள். வேறு யார் தண்ணீரின் மேல் நடக்கக் கூடும்? “ஆவேசம்” (phantasma) எனும் கிரேக்க வார்த்தைக்கு ஒரு இறந்தவரின் ஆவியைக் குறிக்கும்; ஃபாண்டம் எனும் பதம் இதிலிருந்து வந்த வார்த்தை. அந்த நேரத்தில் கடல்தான் அசுத்த ஆவிகளின் வீடு என்ற ஒரு பரவலான நம்பிக்கையிருந்தது (காண்க வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 13:1). இந்த சீஷர்கள் “ஆவேசம்” அவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்க நோக்கம் கொண்டிருந்தது என்று எண்ணியிருக்க வேண்டும்.³

வசனம் 27. அவர்களுடைய பயத்தை உணர்ந்தவராக, இயேசு உடனே அவர்களோடே பேசி; திடன் கொள்ளுங்கள், நான்தான், பயப்படாதிருங்கள் என்றார். “திடன் கொள்ளுங்கள்,” என்று கர்த்தர் சொல்லியதன் மூலம் தமது சீஷர்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தார் (காண்க 9:2, 22). அவர்களுக்கு இருந்த பிரச்சனையை உண்மையை அவர் மறுக்க வில்லை, மாறாக அவர்களுக்கு மீண்டும் உறுதியளித்து - தமது பிரசன்னம் அங்கிருப்பதால் - அவர்களின் பயம் அவர்களுக்கு இல்லாமல் போகும் என்று காட்டுகிறார்.⁴ “நான்தான்” (egō eimi) என்பது ஒரு வலியுறுத்தலான வாக்கியம் (“நானே!”). அது இயேசுவின் பிரசன்னத்தை மட்டும் அறிவிக்கிற வார்த்தையல்ல அவருடைய தெய்வீகத்தையும் குறிப்பிடுகிற ஒரு சொல். இதே சொற்றொடர் செப்துவஜிந்தத்தில் (எபிரேய மொழியிலிருந்து கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பில்)

தேவன் தம்மைத் தாம் வெளிப்படுத்தும் வார்த்தையாக குறிப்பிடப்படுகிறது (யாத்திராகமம் 3:14; ஏசாயா 43:10-13; 51:12). இயேசு தாம் தெய்வீக மேசியா என்று காட்ட யோவான் சவிசேஷத்தில் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகிறது.⁵ இங்கே அவருடைய வார்த்தைகள் அவருடைய செயல்களை ஒத்துப் போகிறது. ஏனெனில், தேவன் ஒருவர் மாத்திரமே கடலின் மேல் நடக்க முடியும் (யோபு 9:8; சங்கீதம் 77:19; ஆபகூக் 3:15).

பேதுரு இயேசுவிடம் தண்ணீர்மேல் நடந்து வருதல் (14:28-33)

²⁸பேதுரு அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே! நீரேயானால் நான் ஜலத்தின்மேல் நடந்து உம்மிடத்தில் வரக் கட்டளையிடும் என்றான்.

²⁹அதற்கு அவர் வா என்றார். அப்பொழுது, பேதுரு படவை விட்டிறங்கி, இயேசுவினிடத்தில் போக ஜலத்தின் மேல் நடந்தான்.

³⁰காற்று பலமாயிருக்கிறதைக் கண்டு, பயந்து, அமிழ்ந்து போகையில்: ஆண்டவரே, என்னை இரட்சியும் என்று கூப்பிட்டான்.

³¹உடனே இயேசு கையை நீட்டி அவனைப் பிடித்து: அற்ப விசுவாசியே, ஏன் சந்தேகப்பட்டாய் என்றார்.

³²அவர்கள் படவில் ஏறினவுடனே காற்று அமர்ந்தது.

³³அப்பொழுது, படவில் உள்ளவர்கள் வந்து: மெய்யாகவே நீர் தேவனுடைய குமாரன் என்று சொல்லி, அவரைப் பணிந்து கொண்டார்கள்!

வசனம் 28. பேதுரு மனதில் உணர்த்தப்பட்டவனாக அது இயேசு என்று அறிந்து, ஆண்டவரே நீரேயானால் நான் ஜலத்தின் மேல் நடந்து உம்மிடத்தில் வரக்கட்டளையிடும் என்றான். பேதுருவின் வார்த்தைகள் தண்ணீரின் மேல் நடக்க கர்த்தருடைய அனுமதி தனக்குத் தேவை என்று அறிக்கையிட்டான். அப்படியில்லாத பட்சத்தில் தன்னால் முடியாது என்று உணர்ந்திருந்தான்.

பேதுரு இனி வருகிற அதிகாரங்களில் ஏராளமான நிகழ்வுகளில் தனது முக்கியமான கடமைகளை ஆற்றியுள்ளது பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது (14:28-31; 15:15; 16:17-19; 17:24-27; 18:21). சிலர் இந்தக் காரியங்களே பேதுரு சபையில் முதன்மைத்துவம் உடையவர் என்று காட்டுவதாக விளக்கமளிக்கின்றனர். பேதுருவுக்கு குறிப்பிடத்தக்க கடமை இருந்தபோதிலும், கிறிஸ்து மட்டுமே தமது சபையில் தலையானவர் (எபேசியர் 1:22, 23; கொலோசெயர் 1:18). அநேக காரியங்களில், இந்த சம்பவங்கள் பேதுருவின் பெலவீனத்தையும் குறிப்பிடுகிறது (எல்லா சீஷர்களின் சார்பாகவும்).

வசனம் 29. மத்தேயு சவிசேஷம் மட்டுமே பேதுருவின் வேண்டுகோளையும், அதைத் தொடர்ந்து நடந்த சம்பவத்தையும் உட்படுத்தி எழுதியுள்ள ஒரே புத்தகம். மாற்கு மற்றும் யோவான் ஆகிய இருவருமே, தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டபிறகு படவில் இயேசு ஏறி அமர்ந்தார் என்கின்றனர் (மாற்கு 6:51; யோவான் 6:21). மத்தேயு மட்டுமே பேதுரு தண்ணீர் மேல் நடந்த காட்சியை வெளிப்படுத்துகிறார். இயேசு அவனிடம் வா! என்றார். பேதுரு உடனே கீழ்ப்படிந்து படவை விட்டிறங்கி கொந்தளிக்கும் கடலுக்குள் நடந்தான். பேதுருவின் வாழ்க்கையில் இது ஒரு உயர்வான

நிகழ்ச்சியாக இருந்திருக்க வேண்டும். அவன் உண்மையில் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்த கலியேயாக்கடலில் புயல் நடுவில் நடந்தான்!

வசனம் 30. பேதுரு தண்ணீரின் மேல் நடந்து கொண்டிருந்தபோது, இயேசுவை விட்டு கண்களை அப்புறப்படுத்தினான். கொந்தளித்து பொங்கிக் கொண்டிருந்த தண்ணீருக்குள் அவனுடைய பாதங்கள் போனது, காற்று பலமாய் வீசுவதை உணர்ந்தான், பயந்தான். அழிந்து போகையில், அவன் ஆண்டவரே, என்னை இரட்சியும் என்று கூப்பிட்டான் (காண்க 8:25). அவனது விசுவாசம் சலனப்படத் துவங்கிய நொடியில், இயேசுவில் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தை நிறுத்திக் கொண்டபோது, அமிழ்ந்து போக ஆரம்பித்தான். பேதுரு தன்னைத்தான் சந்தேகப்படவில்லை, ஏனெனில் தண்ணீர்மேல் தான் நடக்க இயலாது என்பதை அவன் உறுதியாக அறிந்திருந்தான். மாறாக, திடீரென்று இயேசுவிடம் கொண்டிருந்த உறுதியான நம்பிக்கையை அவன் நிறுத்தினான். கர்த்தரிடம் கொண்டிருந்த விசுவாசக் குறைவே அவனை ஏறத்தாழ அமிழ்ந்து போகச் செய்தது.

வசனம் 31. கொந்தளிக்கும் தண்ணீரிலிருந்து பேதுருவை பாதுகாக்க கர்த்தர் தயக்கம் காட்டவில்லை. உடனே இயேசு கையை நீட்டி அவனைப் பிடித்து தூக்கினார். வசனப்பகுதியில் இயேசு பேதுருவிடம் ஓடி அவனைப் பிடித்துத் தூக்கினார் என்று சொல்லுவதில்லை, அல்லது பேதுரு கர்த்தரிடம் போய்ச்சேர வேகமாய் முயற்சிக்க வில்லை. அநேகமாக இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் பக்கத்தில் இருந்திருக்க வேண்டும்.

பேதுருவை காப்பாற்றிய பின், இயேசு அவனிடம் சொன்னார், அற்ப விசுவாசியே, ஏன் சந்தேகப்பட்டாய்? “அற்ப விசுவாசியே” எனும் சொற்றொடர் கிரேக்க மொழியில் ஒரு தொகுப்பு வார்த்தை (*oligopistos*). இயேசு இந்த வார்த்தையை எப்பொழுதெல்லாம் தம்முடைய சீஷர்களின் விசுவாச சலனத்தைக் கண்டித்தாரோ அப்பொழுதெல்லாம் பயன்படுத்தினார் (6:30; 8:26; 16:8; காண்க 17:20). “அற்ப விசுவாசத்தைக் கொண்டிருந்தவர்கள்” இயேசு புகழ்ந்த பெரிய விசுவாசத்துக்கு முரண்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள்: ரோம நூற்றுக்கதிபதி மற்றும் கானானிய ஸ்திரீ (8:10; 15:28). “சந்தேகம்” என்று அவர் குறிப்பிடும் இந்த வார்த்தை (*distazō*) இங்கேயும் மத்தேயு 28:17 லும் மட்டுமே காணப்படுகிறது. இதன் நேரடிப் பொருள் “இரண்டாகப் பிரிந்திருப்பது” என்பது. பேதுரு இயேசுவில் விசுவாசம் கொண்டிருந்தான், ஆனாலும் - அது ஒரு நேரம் மட்டுமே - அடுத்து சந்தேகப்பட்டான். R. T. France உடன் நாமும் சொல்லக் கூடும் “உண்மை விசுவாசம் என்பது ஒரேநிலை - மனதுடன் இயேசுவை மட்டும் நோக்கியிருக்கும் தன்மை.”⁵⁶

வசனம் 32. இந்த வசனப்பகுதியில் மேலும் இரண்டு அற்புதங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. இயேசுவும் பேதுருவும் படவில் ஏறினவுடனே, காற்று அமர்ந்தது, இந்த இடத்தில் இயேசு ஒரு வார்த்தைகூட சொல்லாமல் காற்றை அமைதிப்படுத்தினார் (காண்க 8:26). இரண்டாவது அற்புதம் யோவானால் மட்டுமே பதியப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் படவில் ஏறினபோது, “உடனே படவு அவர்கள் போகிற கரையைப் பிடித்தது” (யோவான் 6:21). ஒரு வேளையில் நடுக்கடலில் அவர்கள் இருந்தார்கள், அடுத்த நொடியில் கரையில் இருந்தார்கள். காற்று சீஷர்களின் படகை மேற்கொண்டிருந்த போது, அவர்கள் கடலில் தொலை தூரம் கொண்டு போகப்பட்டனர். கடல் அலைகளும்

காற்றும் அவர்கள் தண்டு வலிப்பதற்கு எதிராக வீசின போது, இயேசு தங்களிடம் வந்தவேளையில் மிகவும் தொலை தூரமாக போயிருக்கலாம் என்று சந்தேகப்பட வைக்கிறது. மேலும், காற்று பலமாக அவர்களுக்கு எதிராக வீசினபடியால், தவறான திசைக்குக் கூட அவர்கள் தள்ளப்பட்டு போயிருக்கலாம். இருப்பினும், இயேசு படவில் ஏறி உட்கார்ந்தவுடனேயே, அந்தக் கூட்டம் தாங்கள் போக வேண்டிய கரைக்கு வந்து சேர்ந்தது.

வசனம் 33. மாற்கு சவிசேஷத்தில் சீஷர்கள் இயேசு செய்ததைப் பார்த்து “பிரமித்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள்” என்று சொல்லுகிறது, ஆகிலும், “அவர்களுடைய இருதயம் கடினமுள்ளதாயிருந்தபடியினால் அப்பங்களைக் குறித்து அவர்கள் உணராமல் போனார்கள்” (மாற்கு 6:51, 52). இயேசு ஐயாயிரம் பேருக்கு மேற்பட்ட ஜனங்களை ஐந்து சிறிய அப்பங்களையும் இரண்டு சிறிய மீன்களையும் கொண்டு போஷித்ததைக் கண்ணுற்றபின் இயேசுவால் செய்யக் கூடிய வேறு எந்த காரியத்தையும் குறித்து அவர்கள் ஆச்சரியப்பட எதுவுமில்லை. “தேவனால் கூடாத காரியம் எதுவுமில்லை” - அல்லது அவரது குமாரனால் என்ற பாடத்தை ஏற்றுக் கொள்ள நீண்ட காலம் பிடித்தது.

அவர்கள் மெய்யாகவே நீர் தேவனுடைய குமாரன்! என்று சொல்லி, இயேசுவை பணிந்து கொண்டார்கள். “பணிந்து கொள்ளுதலுக்கு” கிரேக்க வார்த்தையான (*proskuneō*) வேறுபட்ட முறையில் மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது. “தொழுதல்,” “முழங்காவிடுதல்,” அல்லது “நெடுஞ்சான் கிடையாக விழுந்து வணங்குதல்” (2:2க்கான விளக்கத்தைக் காண்க). இயேசுவை பின்பற்றி வருபவர்கள் இயேசுவை “தேவனுடைய குமாரன்” என்று அறிக்கையிட்டதாக வசனம் குறிப்பிடுகிற முதல் வசனம் இதுதான் - மேசியாத்துவ தலைப்பில் அழைக்கப்படுவது (சங்கீதம் 2:7) தெய்வீகத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் பதம் இது (26:63, 64). கிரேக்கமொழியில் துணை பெயர்ச்சொல் (ஒன்றின் பெயரைச் சுட்டிக்காட்ட பயன்படும் எழுத்து) இல்லாமையால் “தேவனுடைய குமாரன்” எனும் சொற்றொடரில் (*theou huios*) “ஒரு தேவனுடைய ஒரு குமாரன்” என்று மொழிபெயர்க்கும்படி குறிப்பிடப்படுவதில்லை. இயேசுவின் சீஷர்கள், யூதர்களாயிருந்தபடியால், அப்படியொரு வாக்கியத்தை அறிக்கையிட்டிருக்க மாட்டார்கள். மத்தேயுவின் வாசகர்களுக்கு, அவர் யூத கிறிஸ்தவர்களுக்கு எழுதினபடியால், எந்த அர்த்தத்தையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்க மாட்டாது. மாற்றாக, E. C. Colwell, கொடுக்கிற ஆலோசனைப்படி, இந்தச் சொற்றொடர் கிரேக்க இலக்கண விதி, நிச்சயமான பயனிலைப் பெயர்கள் ஒரு வினைச்சொல்லுக்கு முன்பு வருமானால் வழக்கமாக துணைப்பெயர்ச்சொல் வராது.⁷ இயேசு தேவனுடைய குமாரன். இயேசுவின் தெய்வீக குமாரன் எனும் தன்மை மத்தேயு புத்தகம் முழுவதிலும் ஒன்றுக்கொன்று பின்னிப் பிணைந்து காணப்படுகின்றன.⁸

கூடுதல் சுகமளித்தல் (14:34-36)

³⁴பின்பு அவர்கள் கடலைக் கடந்து கெசெசரேத்து நாட்டில் சேர்ந்தார்கள்.

³⁵அவ்விடத்து மனுஷர் அவரை இன்னார் என்று அறிந்து, சுற்றுபுறமெங்கும்

செய்தி அனுப்பி, பிணியாளிகள் எல்லாரையும் அவரிடத்தில் கொண்டு வந்து,
³⁶ அவருடைய வஸ்திரத்தின் ஓரத்தையாகிலும் அவர்கள் தொடும்படி உத்திரவாக வேண்டுமென்று அவரை வேண்டிக் கொண்டார்கள்; தொட்டயாவரும் சொஸ்தமானார்கள்.

இயேசு பெரும்பாலும் தனிப்பட்டவர்களின் தேவைகளிலேயே கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கையில், இந்த நிகழ்வுகள் போன்ற சம்பவங்களையும் திரளான ஜனங்கள் கூட்டங்கூட்டமாக சுகப்படுத்தப்பட்ட நேரங்களையும் மத்தேயு பதிவு செய்தார் (4:23, 24; 8:16, 17; 9:35; 12:15; 14:34-36; 15:30, 31).

வசனம் 34. இயேசுவும் அவருடைய சீஷரும் ஐயாயிரம் புருஷர்களை போஷித்த இடமாகிய கடலின் கிழக்குப் பகுதியிலிருந்து கடலைக் கடந்து, மேற்கு பகுதிக்குப் போனார்கள் (காண்க 9:1). படவு கெனெசரேத்துக்கு வந்து சேர்ந்தது, அது ஒரு சிறிய, அழகிய சமவெளி, கப்பற்சூழ்வுக்கும் மகதலேனாவுக்கும் இடையில் (மகதலேனாமியாளின் ஊர்) இருந்தது. “கெனெசரேத்து” எனும் பெயர் ஒன்றேல் “தோட்டங்களின் இளவரசன்” அல்லது “தோட்டங்களின் ஜசுவரியம்” என்று பொருள். அது, ஏறத்தாழ மூன்று மைல் நீளமும் ஒரு மைல் அகலமும் கொண்ட, ஒரு சிறிய இடமாக இருந்தபோதிலும், நெரிசலான ஜனத்தொகையை கொண்டதாக இருந்தது.⁹ ஜோசிபஸ் அதை ஒரு செழிப்பான பகுதி என்றும், வித்தியாசப்பட்ட தானியங்கள் அங்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்டது, அத்திப்பழங்கள், ஒலிவ மரங்கள், வாதுமை, மற்றும் திராட்சைகள் போன்றவை வளர்ந்தன என்றும் விவரித்துள்ளார்.¹⁰ அது மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற இடமாக இருந்தது; கலிலேயாக்கடலும்கூட கெனெசரேத் ஏரி என்று தான் அழைக்கப்பட்டது (லூக்கா 5:1).

கெனெசரேத் எனும் பெயர் சம பூமி என்று அழைக்கப்பட்டது மட்டுமல்ல, ஒரு பட்டணமாகவும் சேர்க்கப்பட்டது. யூதர்களின் பாரம்பரியத்தின்படி, கெனெசரேத் பழங்கால கிரேக்கப் பண்பாடுடையதாக, கின்னரேத் பட்டணமாகவும், பழைய ஏற்பாட்டில் குறிப்பிடப்பட்டது (யோசுவா 19:35). அந்த நேரத்தில் கலிலேயாக்கடல் கின்னரேத் கடல் என்று அழைக்கப்பட்டது (யோசுவா 13:27).

வசனம் 35. கெனெசரேத் மனுஷர்கள், அநேகமாக இயேசு அற்புதங்களைச் செய்கிறதை நேரில் பார்த்தவர்கள், அவரை அறிந்து கொண்டு, சுற்றிலும் இருக்கிற மாவட்டங்களுக்கு (பட்டணங்களும் கிராமங்களும் உட்பட) சொல்லியனுப்பி, இயேசு மறுபடியும் இந்தப் பகுதிக்கு வந்திருக்கிறார் என்று சொல்லச் சொன்னார்கள். அதன் விளைவாக, அனைத்து வித வியாதியுள்ளவர்களும் வெள்ளம் போல் திரண்டு வந்தார்கள்.

வசனம் 36. அவருடைய வஸ்திரத்தின் ஓரத்தையாகிலும் தொட உத்திரவு அருளும்படி கெஞ்சிக் கேட்டார்கள். பெரும்பாடுள்ள ஒரு ஸ்திரீ அவருடைய வஸ்திரத்தின் ஓரத்தைத் தொட்டு சுகம் பெற்ற காரியத்தை அநேகமாக கேள்விப்பட்டிருப்பார்கள் (காண்க மத்தேயு 9:20, 21). “அவருடைய வஸ்திரத்தின் ஓரம்” என்பது அநேகமாக நியாயப்பிரமாணத்தை கைகொள்ளும் பொருட்டு யூத ஆண்கள் தங்கள் அங்கிகளுக்கு மேலே அணிந்து கொள்ளும் வஸ்திரத்தின் தொங்கல்களைக் குறிக்கக் கூடியதாக இருந்திருக்கலாம் (எண்ணாகமம் 15:37-41; உபாகமம் 22:12; காண்க மத்தேயு 23:5). அவருடைய

வஸ்திரத்தின் ஓரத்தில் குணமாக்கும் வல்லமை இல்லாவிட்டாலும், இயேசு அவர்களைக் கடிந்துகொள்ளவில்லை; மாறாக, விசுவாசத்தோடு அவரது வஸ்திரத்தைத் தொட்டவர்கள் சுகமாக்கப்பட்டார்கள்.

◇◇◇◇◇ பாடங்கள் ◇◇◇◇◇

பேதுருவின் விசுவாசம் (14:22-33)

பேதுருவைக்குறித்த சில விஷயங்கள் நம்மில் அநேகரையும் அவருடன் அடையாளமிட்டுக் காட்டுகிறது. அவரை மீன்பிடிப்பவராக, பிரசங்கிப்பவராக, அறிக்கை செய்பவராக, அல்லது மறுதலிப்பவராக எப்படி மனதில் காட்சியாகக் கொண்டு வந்து நிறுத்தினாலும், நம்மை அவருடைய இடத்தில் வைத்துப் பார்ப்பது எளிது. நம்மைப் போல, அடிக்கடி அவர் இடறி விழுந்தார், ஆகிலும் அவர் விசுவாசத்தில் மலை உச்சிக்கே போனவர். பேதுரு விசுவாசத்தின் மிகப்பெரிய நேரங்களைக் கொண்டிருந்திருப்பாரேயாகில், நாமும் அப்படிச் செய்ய முடியும் என்று நினைக்க விரும்புகிறோம்.

இயேசுதான் தண்ணீர்மேல் நடந்து தங்களை நோக்கி வருகிறார் என்று பேதுரு அறிந்தபோது, அவர், “ஆண்டவரே! நீரேயானால், நான் ஜலத்தின் மேல் நடந்து உம்மிடத்தில் வரக் கட்டளையிடும்” என்றார் (14:28). எல்லோரும் ஆச்சரியப்படத்தக்கதாக, ஒருவேளை தானே ஆச்சரியப்படத்தக்கதாக, அவர் அந்த சிறிய படகை விட்டு இறங்கி, கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்த அலைகள் நடுவே கால் பதித்தார். அவருடைய பார்வையெல்லாம் இயேசுவை நோக்கியதாக இருந்தது. ஆகிலும், அவர் காற்றை உணர்ந்து தனக்குக் கீழிருந்த கடலைப் பார்த்த போது, அவர் பயந்து, அமிழ்ந்து போகத் துவங்கினார். இயேசுவின் வல்லமையைச் சார்ந்திருந்த வரை, அவர் ஜலத்தின் மேல் நடந்தார். அவர் சந்தேகப்பட தொடங்கின உடனே, அவர் பயத்தால் முற்றுக்கையிடப்பட்டு அமிழத் தொடங்கினார். விசுவாசமே வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தியது.

குறிப்புகள்

¹“படவு நடுக்கடலில் சேர்ந்தது” என்று மத்தேயு 14:24ல் சில பழங்காலத்துப் பிரதிகளில் காணப்படுகிறது. ²Livy History of Rome 36.24.1. பாரம்பரியத்தின்படி, யூதர்கள் இரவை மூன்று ஜாமங்களாக பிரித்திருந்தனர்: சூரிய அஸ்தமனத்திலிருந்து இரவு 10:00 p.m. வரை, இரவு 10:00 p.m. முதல், விடியற்காலை 2:00 a.m. வரை விடியற்காலை 2:00 a.m. முதல் சூரிய உதயம் வரை (யாத்திராகமம் 14:24; நியாயாதிபதிகள் 7:19; 1 சாமுவேல் 11:11; புலம்பல் 2:19). ³Donald A. Hagner, *Matthew 14-28*, Word Biblical Commentary, vol. 33B (Dallas: Word Books, 1995), 423. ⁴R. T. France, *The Gospel According to Matthew*, The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 231-32, 238-39. ⁵யோவான் 4:26; 6:20, 35, 48, 51; 8:12, 18, 24, 28, 58; 10:7, 9, 11, 14; 11:25; 13:19; 14:6; 15:1, 5; 18:5, 6, 8. ⁶France, 239. ⁷E. C. Colwell, “A Definite Rule for the Use of the Article in the Greek New Testament,” *Journal of Biblical Literature* 52 (1933): 12-21. ⁸மத்தேயு 1:23; 2:15; 3:17; 4:3, 6; 8:29; 11:27; 14:33; 16:16; 17:5; 24:36; 26:63; 27:40, 43, 54; 28:19. ⁹William W. Buehler, “Gennesaret,” in *The International*

Standard Bible Encyclopedia, rev. ed., ed. Geoffrey W. Bromiley (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1982), 2:443. ¹⁰Josephus *Wars* 3.10.8.